

Oana BORȘ

Un spectacol inutil

Theatrum Mundi își continuă programul de aducere pe scenă a dramaturgiei românești contemporane (în această stagiune: *Don Juan moare ca toți ceilalți* de Teodor Mazilu și *Funcționarul destinului* de Horia Gârbea). Un program demn de apreciat în intenție, căci dincolo de alternativa pe care o propune spectatorului, îmbracă și haina necesității culturale. Cu această încărcătură, printr-o deducție logică, criteriul de bază al selecției repertoriale ar trebui să fie valoarea, mai ales că prin cele trei-patru sau, cel mult, cinci spectacole ale stagiunii nu

se acoperă, cu siguranță, oferta dramaturgică de bună calitate. Despre ultima premieră a teatrului, *Beethoven cântă din pistol (Farsă anticontemporană în câteva scene și un act normativ)* de Mircea M. Ionescu, nu se poate spune, însă, că se înscrie sub acest semn. Textul, ce se dorește a fi o parabolă cu trimiteri către teatrul absurd, aduce în lumină o lume întoarsă în retardare – derizorie stare a umanității, în care gestul de salvare nu numai că este inutil, dar și imposibil. Discursul dramaturgic se scufundă însă treptat în platitudine și periferic, dobândind un puternic iz redundant. Creația regizorală poate conferi, uneori, unui text mai puțin ofertant, o altă adâncime. Din păcate, de data aceasta nu se întâmplă nici acest lucru. Cheia aleasă pentru transpunerea scenică de către regizorul

Constantin Dicu este varietéul. O posibilă soluție, dacă nu i-ar fi lipsit chiar fundamentul: ironia. Uzând doar de instrumente, și încă în abundență (coregrafia: Felicia Dalu, ilustrația muzicală: Vasile Manta), imaginea scenică lovește prin artificialitate și kitsch; mesajul, prin superficialitate. Iar dacă pe undeva era vorba de derizoriu și inutil acestea se instalează cu prisosință, dar nu ca metaforă, ci ca dominantă a spectacolului.

Theatrum Mundi – Beethoven cântă din pistol de Mircea M. Ionescu. Regia: Constantin Dicu. Scenografia: Ion Olaru. Coregrafia: Felicia Dalu. Ilustrația muzicală: Vasile Manta. Distribuția: Cristian Moțlu, Eugen Cristea, Ovidiu Gherasim-Robu, Carmen Stimeriu, Silvia Codreanu, Dana Pocea.

Mihaela PĂTRAȘCU

Asumarea imprevizibilului

În spațiul clausturant al sălii de la Teatrul Act, regizorul Puiu Șerban lansează o provocare publicului, aducând în scenă textul englezului Harold Pinter, *Chelnerul mut*.

Spațiul este simplificat, parcă pentru a permite respirația actorilor, cu decoruri reduse la două paturi, două navețe goale de bere, o mașină de gătit și o hotă (scenografie: Ștefan Caragiu) asistăm la desfășurarea dialogurilor între doi tineri care împart aceeași cameră a unui subsol.

Ce doi actori – Florin Piersic jr. și Liviu Lucaci – se apropie cu fereală de roluri, tatonând spațiul dintre cuvinte, pândindu-și reacțiile. Dialogul se divide în solilocvii, fiecare personaj urmărindu-și ideile și dând mai degrabă replică propriilor gânduri decât interlocutorului. Aceasta creează o anume monotonie, depășită de apariția momentului-cheie: în perete există un ghișeu unde o mână nevăzută depune bilete, solicitând anumite meniuri. Așadar, cei doi locuiesc într-o fostă bucătărie și clădirea își reia vechile funcțiuni. E un soi de *Present in the Past*, un timp al verbului prin excelență englezesc. Ce doi se supun speriați, oferind tot ce au prin cameră de-ale gurii. Cererile se înmulțesc. Chelnerul mut și invizibil îi solicită din ce în ce mai insistent. Din hotă se aude o voce al cărei mesaj e ininteligibil. Cei doi se hotărăsc să-l aștepte pe necunoscut, sau pe oricine ar veni la pândă, cu pistoalele pregătite. Numai că ușa se deschide și apare... unul dintre cei doi. Maniera de joc a celor doi actori diferă în funcție de gradarea tensiunii. Liviu Lucaci mai impetuos și totodată mai adaptat situației. Florin Piersic jr. mai rațional, mai șovăielnic, mai circumspect. Un spectacol despre granițele comunicării, despre instanțele din noi și cele superioare nouă, care ne cer totdeauna ceva sau ne impun situații absurde la care nu putem face față decât cu umor. Și aici este un tip aparte de umor, care apare ca o spumă la suprafața unor conjuncturi aparent comune și a unor replici aparent banale.

Teatrul act și Compania „D' Aia” – Chelnerul mut. Regia: Puiu Șerban. Scenografia: Ștefan Caragiu. Distribuția: Florin Piersic jr., Liviu Lucaci. Data premierei: 24 martie 2000.